

[...]

32.457/II/PN

[...]

Ter zitting van 23 november 2000 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een onderzoek gewijd aan een klacht die werd ingediend wegens het feit dat een Nederlandstalig particulier op vrijdag 18 augustus 2000 na de middag in het metrostation Clemenceau niet in het Nederlands te woord kon worden gestaan door het loketpersoneel.

o

o

o

Uit het door de bevoegde diensten van de MIVB ingestelde onderzoek is gebleken dat het een personeelslid betreft dat wegens gezondheidsredenen ongeschikt is om zijn functie uit te oefenen en derhalve niet specifiek voor dit werk werd aangeworven.

De geïncrimineerde mezanninebeambte werd eraan herinnerd dat hij zich te alle tijde in de taal van de reiziger dient uit te drukken. Ook zal hij in de toekomst van nabij worden gevolgd om na te gaan of hij de instructies van de maatschappij wel degelijk strikt naleeft.

o

o

o

Voor wat het taalgebruik van de MIVB betreft, dient verwezen te worden naar artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdend diverse institutionele hervormingen, dat op zijn beurt verwijst naar Hoofdstuk III, afdeling III van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Artikel 19 § 1 van de SWT stelt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Daar de MIVB toegeeft dat de mezanninebeambte niet altijd de taal instructies naleeft, oordeelt de VCT dat de klacht ontvankelijk is en gegrond.